

Krajský úřad Středočeského kraje
Odbor životního prostředí a zemědělství
Zborovská 81/11
150 00 Praha 5

V Praze dne 20.04.2026

-- Doručováno do datové schránky --

Věc: Vyjádření k oznámení záměru „Pokračování hornické činnosti v DP Sýkořice (Zbečno)“ v k.ú. Sýkořice a v k.ú. Újezd nad Zbečnem

Podává:

(dále jen “podatel“)

1. Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen “správní orgán“), jako příslušný úřad dle § 22 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů oznámil informaci o oznámení záměru „Pokračování hornické činnosti v DP Sýkořice (Zbečno)“ v k.ú. Sýkořice a v k.ú. Újezd nad Zbečnem (dále jen “oznámení“), podle přílohy č. 3 k zákonu, podaném KÁMEN Zbraslav, a.s. IČO: 018 20 460, se sídlem Praha 5 - Zbraslav, Žitavského 1178, PSČ 156 00 (dále jen “těžební společnost“).
2. Podatel jako vlastník rekreační chaty ev. č. [REDACTED] na pozemku p.č. [REDACTED] k.ú. Sýkořice, v chráněném ložiskovém území (dále jen “CHLÚ“) výše uvedeného dobývacího prostoru hodlá využít svého zákonného práva a podává toto

v y j á d ř e n í

3. Podatel **zásadně** nesouhlasí s pokračováním hornické činnosti v dobývacím prostoru za stávajících podmínek a právního režimu.

I.

Podatel jako vlastník nemovitosti z vlastní zkušenosti ví o obrovském dopadu hornické činnosti v této lokalitě a pro něho je zcela nepochopitelné provozování podobného objektu v centrální části chráněné krajinné oblasti Krivoklátsko (dále jen “CHKO“), kde platí přísný režim i pro běžnou stavební činnost, kdy je regulována správou CHKO barva fasád, sklon střech a další. Hornická činnost se provádí v bezprostřední blízkosti i vznikajícího národního parku.

Těžba v dobývacím prostoru je spojena s pravidelnými odstřely, otřesy, zaprášením okolí a již z laického hlediska to musí mít obrovský dopad na okolní přísně chráněné zóny, jako např. ptačí

oblast. Dokonce **pozemky přímo se nacházející v dobývacím prostoru spadají do ptačí oblasti**, ale je evidentní, že provoz na nich je absolutně neslučitelný s životem ptactva nebo i ironickou úvahou o ochraně životního prostředí.

Stojí za povšimnutí brutální úbytek podzemních vod, do hloubky o několik desítek metrů, voda odtéká do dobývacího prostoru, což je vidět i při běžné procházce podél prostoru. Vlastníci nemovitosti v okolí se setkávají s nutností zřizování čím dál hlubších vrtů pro zajištění vody pro základní údržbu pozemku a rekreaci, nemluvě o využívání vody dle důstojných, běžných pro 21. století norem. V důsledku ubytku podzemních vod v okolí dobývacího prostoru patrně dochází ke zhoršení vegetace, především u větších stromů.

Odstřely jsou natolik brutální, že neinformovaní návštěvníci přilehlých pozemků během odstřelů se obávají o svůj život.

Podatel navrhuje správnímu orgánu návštěvu přilehlé lokality, tzv důkaz ohledáním, během odstřelů pro posouzení, zda za takových podmínek se může jednat o jakoukoli formu ochrany životního prostředí, nemluvě o přísně chráněné lokalitě. Dokonce navštívit dobývací prostor, jehož pozemky jsou součástí jak CHKO, tak ptačí oblasti, pro pokus o pozorování chráněného v České republice ptactva a jiných živočichů uprostřed měsíční krajiny.

Podatel navrhuje správnímu orgánu stanovit pro provozování těžební činnosti podmínky pro skutečnou ochranu cenného přírodního bohatství, rozmanité flóry a fauny.

II.

Součástí oznámení je celá řada hodnocení vlivů a studií, ale i povrchní kontrola tohoto podkladového materiálu vyvolává dojem o použití neaktuálních dat. Např. ani katastrální mapa v příloze č. 5 přílohy „Hydrogeologické posouzení rozšíření těžby ložiska kamene“ není aktuální, na ní nejsou vyznačeny ani pozemky ve vlastnictví podatele, např. pozemky p.č. 120/295, 120/297, 120/299 a další. A to ani ve stavu ke druhé polovině roku 2024, kdy tato příloha byla vypracována a nyní po 2 letech byla předložena těžební společnosti. Podobná problematická místa najdeme na dalších částech podkladového materiálu a je na uvážení, zda uvedené v nich závěry reflektují skutečný stav, když vycházejí z neaktuálních dat.

Podatel navrhuje správnímu orgánu vyžádat od provozovatele těžební činnosti aktualizaci kompletního podkladového materiálu a důkladnou kontrolu.

III.

Největší kapitolou problémů vlastníku nemovitostí v CHLÚ je absolutní omezení stavební činnosti. Tak dokonce i podatel se domáhá již 4. rokem svého práva na přestavbu a přístavbu rekreační chaty č. ev. 164 v jeho vlastnictví, která byla postavená na začátku 50. let z nekvalitních materiálů, evidentně jako dočasná stavba. Od této doby chata neprošla žádnou rekonstrukcí a nyní vyžaduje modernizaci pro rekreaci, minimálně důstojnou 21. století, a vůbec zajištění hygienických norem pro mladou rodinu s malým dítětem. U chaty tak zatéká do sklepa, je nutně potřeba oprava střechy, výměna poškozených oken vlivem přírodního prostředí a mj. ptactva, atd.

Podatel se domáhá práva rozšířit stávající objekt o 2 m ze dvou stran, tímto zastavěná plocha se rozšíří na 64 m² (8x8 m). Projekt je vypracován daleko nad rámec požadavků správy CHKO, jedná se o roubenou dřevostavbu se šikmou střechou, s využitím na záchodech dešťové „šedé“ vody atd.

Žádost byla podána podatelem a jeho manželkou, spolu se kterou vlastní zmíněné nemovitosti ve společném jmění manželů, místně příslušnému stavebnímu úřadu v Křivoklátě dne **02.01.2023**.

Ke dnešnímu dni stále není příslušnými orgány České republiky vydáno pravomocné povolení ke stavebnímu záměru. Těžební společnost opakovaně obstruuje řízení a zasahuje do něho bez žádného řádného odůvodnění. Společnost u odvolacího řízení a dále v řízení u správního soudu opakovaně a paušálně poukazuje pouze na ustanovení § 18 a § 19 zák. 44/1988 Sb. (horní zákon) v platném znění (dále jen „horní zákon“). Opakovaně poukazuje především na část „*Znemožnit nebo ztížit dobývání výhradních ložisek nerostů uvedených v § 3 odst. 1 písm. a) až d) je možno jen ve zvlášť odůvodněných případech*“, ale ani jednou nebylo i na výzvy podatele schopno **popsat, jak stavební záměr podatele znemožní nebo ztíží dobývání ložiska nerostů.**

Ve svých vyjádřeních právní zástupce těžební společnosti zkoumá např. výčet místností v projektu přístavby a přestavby a následně prohlašuje stavbu za nesplňující podmínky „mimořádně důležité stavby“, i když ve skutečnosti tato podmínka pro záměr podatele není relevantní vzhledem k tomu, že ani teoreticky nemůže „*Znemožnit nebo ztížit dobývání výhradních ložisek nerostů*“. A to vůbec u nerostů uvedených v § 3 odst. 1 písm. a) až d), na které právní zástupce společnosti poukazuje, pro snazší orientaci uvádím jejich výčet:

- “a) radioaktivní nerosty,*
- b) všechny druhy ropy a hořlavého zemního plynu (uhlovodíky), všechny druhy uhlí a bituminosní horniny,*
- c) nerosty, z nichž je možno průmyslově vyrábět kovy,*
- d) magnezit,”*

Dle veřejně dostupných informací a přímo textu předmětného oznámení o „Pokračování hornické činnosti v DP Sýkořice (Zbečno)“ je známo, že těžební společnost v něm těží stavební kámen a nikoli radioaktivní nerosty, ropu, plyn, uhlí, magnezit nebo nerosty pro výrobu kovů.

Podatel navrhuje správnímu orgánu zahájit kontrolu činnosti těžební společnosti, zda nedochází k neoprávněné těžbě výše zmíněných cenných nerostů (ropy, plynu, atd.) pod zástěrkou těžby stavebního kamene. Podatel nemá žádné jiné odůvodnění opakovanému poukazování právním zástupcem těžební společnosti ve svých podáních na nerosty dle § 3 odst. 1 písm. a) až d) horního zákona.

Podatel zvažuje i podání trestního oznámení, rozhodujícím bude výsledek kontroly správního orgánu, proto podatel žádá správní orgán o informování o jeho průběhu a závěrech.

Stavební záměr podatele (stejně jako ostatní podobná stavební činnost v CHLÚ) podléhá pouze § 18 odst. 1 a § 19 horního zákona, tj. mj. „*V zájmu ochrany nerostného bohatství lze v chráněném ložiskovém území zřizovat stavby a zařízení, které nesouvisí s dobýváním výhradního ložiska, jen na základě vyjádření obvodního báňského úřadu podle tohoto zákona.*“

Souhlasné stanovisko báňského úřadu, přičemž bez žádných dalších podmínek na realizaci stavby, bylo podateli vydáno, a proto následně místně příslušný stavební úřad podateli povolení ke stavebnímu záměru vydal dne 11.4.2023. Právní zástupce těžební společnosti podal proti němu odvolání, napadl stanovisko báňského úřadu a správní orgán vyžádal od Ministerstva životního prostředí stanovisko, ministerstvo ho změnilo a stejně paušálně poukázalo na § 18 a § 19 zákona, opět s odkazem i na nerosty § 3 odst. 1 písm. a) až d) horního zákona a prohlášením „stavba „Přestavba a přístavba RCH Sýkořice č. e. není mimořádně důležitou stavbou“, **opět bez absolutně žádného odůvodnění, jak stavba podatele schopná „Znemožnit nebo ztížit dobývání výhradních ložisek nerostů“ (ropy, plynu, atd, nikoli stavebního kamene) nebo všeobecně narušit „využití nerostného bohatství“**, a to vše dle ustanovení § 18 odst. 2. Je dechberoucí použití Ministerstvem životního prostředí stejné rétoriky jako u samotné těžební společnosti.

Podatel podal proti zamítavému rozhodnutí správního orgánu žalobu ke správnímu soudu, celý postup Krajského soudu v Praze lze shrnout citátem z jeho rozsudku: „NSS (Nejvyšší správní soud – pozn. podatele) zde tedy připustil, že stavbu nesouvisející s dobýváním výhradního ložiska lze v chráněném ložiskovém území umístit i ve prospěch soukromoprávního zájmu. S tímto dílčím konstatováním se ovšem soud neztotožňuje.“

Zjednodušeně řečeno, Krajský soud v Praze na rozdíl od NSS nepřipouští žádné stavby v CHLÚ kromě staveb v zájmu těžební společnosti. Dle jeho názoru vlastníci stovek rekreačních objektů podřízení těžební společnosti a jejich právo stavby je bezvýznamné.

V současné době podatel má podanou kasační stížnost k NSS, kterou napadl rozsudek Krajského soudu v Praze č.j. 39 A 31/2024 – 48, text rozsudku je veřejně přístupný online i široké veřejnosti.

Stojí přitom za povšimnutí přístup jiných státních orgánů k této problematice a široká řada rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, který klade logické podmínky a hledá rovnováhu mezi dobýváním ložiska a zájmy vlastníků pozemku v CHLÚ. Tak NSS např. v rozsudku č.j. 7 As 144/2025 – 39 přímo požaduje po stanovisku Ministerstva životního prostředí: „Závazné stanovisko **by mělo být dostatečně odůvodněno tak, aby bylo zřejmé, čím navrhovaný stavební záměr zabraňuje či ztěžuje dobývání výhradního ložiska.**“ Nebo Ministerstvo pro místní rozvoj ve své metodice z ledna roku 2026 konstatuje:

“Současně smyslem a účelem institutu chráněného ložiskového území není absolutní omezení činnosti v prostoru ložiska vyhrazeného nerostu, ale vyloučení či omezení takových činností, realizace staveb a zařízení a v plošně natolik rozsáhlém území, kde, s ohledem na druh vyhrazeného nerostu, znalost geologické stavby území, úložní poměry ložiska, charakter území ve vazbě na územně plánovací dokumentaci a dobývací metody charakteristické pro daný druh vyhrazeného nerostu, by s jistou mírou pravděpodobnosti došlo či mohlo dojít ke znemožnění nebo ztížení dobývání výhradního ložiska.”

Dle dostupných informací těžební společnost postupuje stejně vůči všem vlastníkům nemovitostí v CHLÚ minimálně v posledních letech. Podatel vyžádal od místně příslušného stavebního úřadu statistiky na základě zákona č. 106/1999 Sb., zákon o svobodném přístupu k informacím, dle odpovědi orgánu v roce 2022 byla podaná jedna žádost, v roce 2023 dvě žádosti,

ale ani v jednom případě nedošlo k vydání souhlasného stanoviska těžební společnosti anebo vydání pravomocného rozhodnutí o schválení stavebního záměru, viz příloha.

Podatel hodlá využít všech právních a mediálních nástrojů pro implementaci v CHLÚ platné legislativy České republiky a bude se domáhat po těžební společnosti náhradu vzniklé škody v důsledku zpoždění stavby.

IV.

V návaznosti na čl. III. tohoto vyjádření podatel považuje za nezbytné ujasnit, že těžební společnost není schopna žádné komunikace s vlastníky nemovitostí v CHLÚ. Podatel pravidelně se setkává u místních obyvatel, úřadů a dalších subjektů s nespokojeností s přístupem těžební společnosti.

Podatel sám, prostřednictvím svého projektanta a následně i svého právního zástupce od začátku přípravy projektu nabízel těžební společnosti schůzky pro projednání jeho stavebního záměru a stanovení podmínek, uzavření případné smlouvy se vzdáním práva na náhradu škody na nemovitosti v důsledku provozu v dobývacím prostoru. Pokaždé marně.

Navenek těžební společnost se snaží tvářit přátelsky, jako dobrý soused, dokonce i přímo zmiňuje „*Naše společnost se po celou dobu svého působení v lomu Sýkořice snaží vycházet, je-li to objektivně možné, vstříc požadavkům vlastníků přilehlých pozemků*“. Ale ve skutečnosti i dle čl. III. tohoto podání je vidět absolutní aroganci a nadřazenost. Ani jednou, jak bylo zmíněno, nepřistoupila k jednání, nejpodrobnější a nejzajímavější byla odpověď právního zástupce právnímu zástupci podatele ze dne 09.05.2024, celý text je nezbytný pro pochopení přístupu a argumentace:

„Klient nadále n e s o u h l a s í se záměrem Vašich klientů spočívající v přestavbě a přístavbě RCH Sýkořice. Klient se zcela ztotožňuje s obsahem nesouhlasného závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí ze dne 1.11.2023, č.j. MZP/2023/660/903.

*Aniž by se chtěl klient opakovat, uvádí, že stavební činnost nesouvisející s dobýváním výhradního ložiska v chráněném ložiskovém území (CHLÚ) vyhrazeného nerostu je omezena ve smyslu ustanovení § 18 odst. 1 zákona č. 44/1988 Sb., horního zákona, v platném znění. V chráněném ložiskovém území lze umisťovat stavby a zařízení nesouvisející s dobýváním **pouze tehdy, jde-li o mimořádně důležitou stavbu nebo zařízení nebo bude-li stavbou nebo zařízením ztíženo nebo znemožněno dobývání jen malého množství zásob výhradního ložiska.***

Zamýšlená stavba není nezbytná ani (společensky, sociálně) mimořádně důležitá, přičemž naprosto nesouvisí s dobýváním výhradního ložiska v chráněném ložiskovém území. Význam CHLÚ spočívá v jeho ochraně a též v tom, že v CHLÚ občanskou výstavbu zřizovat nelze.

Závěrem mi dovoluji uvést, že klient respektuje právo Vašich klientů nadále usilovat o povolení stavby, přičemž uvedenou informaci bere na vědomí. “

Podobný výklad horního zákona je v rozporu s výkladem ve všech rozhodnutích NSS, se kterými podatel se seznámil. Proto lze dovozovat, že ve skutečnosti těžební společnost zneužívá svého práva a radikálního jednostranného výkladu, a to za nepochopitelné podpory Odboru geologie Ministerstva životního prostředí a prvoinstančních soudů.

V této souvislosti lze zmínit Rozsudek Městského soudu v Praze, č.j. 8A 18/2014, ve kterém tato těžební společnost brání stavební činnosti ve chráněném ložiskovém území jiného svého dobývacího prostoru a v rozsudku přímo se píše o „pomstě“ těžební společnosti vůči vlastníkům přilehlých pozemků a nikoli objektivním důvodům:

„Dále osoba zúčastněná (Kamen Zbraslav a.s. – pozn. podatele) potvrdila žalobcovo přesvědčení, že rozšíření CHLÚ bylo „pomstou“ za chování stávajících majitelů staveb v předmětném území, což dále podrobněji rozvedl.“

V.

Na základě všech shora uvedených skutečností podatel konstatuje, že těžební společnost provádí činnost bez ohledu na patřičnou ochranu životního prostředí (je-li možná vůbec u podobného objektu v CHKO a ptačí oblasti) a bez ohledu na zájmy jakýchkoli fyzických nebo právnických osob v okolí (a nejen v CHLÚ).

Podatel navrhuje, aby těžební společnosti nebylo umožněno pokračovat v hornické činnosti v DP Sýkořice (Zbečno) v k.ú. Sýkořice a v k.ú. Újezd nad Zbečnem za stávajících a stanovených v oznámení podmínek. Podatel navrhuje, aby pokračování v hornické činnosti bylo podmíněno patřičnými opatřeními pro ochranu životního prostředí a práv vlastníků nemovitostí v chráněném ložiskovém území (CHLÚ) před svévoli těžební společnosti. Především v případě nesouhlasu s provedením stavební činnosti by mělo být těžební společnosti a dotčenými orgány (především Ministerstvem životního prostředí) dostatečně odůvodněno, čím navrhovaný stavební záměr zabraňuje či ztěžuje dobývání výhradního ložiska.

Výše zmíněný, zdlouhavý a finančně náročný postup soudní cestou podatel nepovažuje za akceptovatelný pro běžnou stavební činnost v CHLÚ v právním státě.

